

Arrest

nr. 75 607 van 21 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 19 december 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS, die tevens verschijnt voor de tweede en derde verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 24 augustus 2009 toe op Belgisch grondgebied. Eerste verzoeker en tweede verzoekster dienden diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 22 februari 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Eerste en tweede verzoeker dienden op 9 maart 2011 een tweede asielaanvraag in, terwijl derde verzoeker diezelfde dag zijn eerste asielaanvraag indiende.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 23 november 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen welke luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

"A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Grozny. U was sinds 2004 vrijwilliger bij mensenrechtenorganisaties. In Tsjetsjenië was u actief voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Als activiteiten voor dit centrum onderzocht u verschillende criminele zaken begaan door Russische militairen. U gaf aan dat u naast mensen ondervragen over bepaalde dossiers u tevens ook handtekeningen verzamelde om gerechtelijke dossiers open te houden. Midden juli 2009 was u 's nachts onderweg naar huis en werd u aangehouden door gemaskerde mannen in uniform. U werd gedurende 24 uur op een onbekende plaats geslagen en mishandeld. U kreeg te horen dat u te veel uw neus in andermans zaken stak en u wist dat deze aanhouding verband hield met uw vrijwilligerswerk bij het centrum voor de bescherming van de rechten. Van u werd geëist dat u uw activiteiten voor het centrum zou stopzetten. Op 1 augustus 2009 moest u voor zaken naar Pyatigorsk. Toen u nog afwezig was, vielen onbekenden mensen uw huis binnen op zoek naar u. Uw zoon Z.(...) M.(...) (OV 6.779.136) werd hard aangepakt door hen. Uw echtgenote Z.(...) L.(...) (OV 6.478.241) verwittigde u nadat deze mannen waren vertrokken over deze inval en liet u verstaan dat u voorlopig niet meer naar huis mocht terugkeren. U trok vanuit Pyatigorsk naar Nazran. Daar nam u contact op met uw goede vriend M.(...) E.(...) (M.(...) E.(...)), de president van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Hij liet u verstaan dat u best het land kon verlaten. U regelde vanuit Nazran internationale paspoorten en u liet uw vrouw en kinderen overkomen naar Nazran. Jullie vertrokken op 14 augustus 2009 met de trein richting Europa. Jullie kwamen op 24 augustus 2009 in België toe waar jullie dezelfde dag voor de eerste keer asiel aanvroegen bij de Belgische autoriteiten. Gezien jullie via Polen, waar jullie bij binnenkomst een asielaanvraag hadden ingediend, Europa waren binnengekomen werden jullie voor de behandeling van jullie asielaanvraag terug verwezen naar de Poolse autoriteiten en kregen jullie op 22 februari 2010 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 9 maart 2011 vroegen jullie voor de tweede maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter staving van jullie asielaanvraag legden jullie volgende documenten voor: uw Russisch binnenlands paspoort, het Russisch binnenlands paspoort van uw echtgenote, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes en geboortecertificaat van uw kinderen, twee badges, 17 foto's, een brief van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek, een medisch attest van uw echtgenote, de aanvraag van uw echtgenote tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9 ter en uw medisch getuigschrift voor de dienst humanitaire regularisaties.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verliet na problemen te hebben ondervonden met uw autoriteiten in juli, augustus 2009 omwille van uw activiteiten als vrijwilliger bij het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek (CGVS M.(...) 16/06/2011 p.4, 6, 11; 02/08/2011 p.10, 11). Er moet echter worden vastgesteld dat u niet aantoonbaar dat u uw land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakt uw asielaanvraag om onderstaande redenen niet aannemelijk. Eerst en vooral moet vastgesteld worden dat u verklaarde dat u omwille van uw activiteiten voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek in 2009 ernstige

problemen kreeg waardoor u genoodzaakt werd om uw herkomstregio te ontvluchten. U expliciteerde dat u pas echt serieuze problemen kreeg midden juli 2009 (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 12). Opmerkt moet worden dat u uw recentelijk engagement, uw activiteiten voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek de laatste twee jaar niet aannemelijk maakt. U verklaarde niet het concrete adres te weten van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. U verwees enkel naar het centrum van Grozny en naar de rivier Sunsha en naar het document dat u had voorgelegd van uw vriend E.(...). U vermeldde bovendien dat het u niet eens interesseerde. U legde uit dat uw contact met M.(...) voornamelijk bij hem thuis plaatsvond en maar af en toe op het centrum (CGVS M.(...) 06/06/2011 p. 11). Deze uitleg is niet afdoende. Vooreerst moet opgemerkt worden dat van een persoon die andere mensen in opdracht van het centrum gaat vragen stellen over delicate dossiers en die in de Tsjetsjeense republiek hierdoor met een zeker wantrouwen zal worden bekeken, op zijn minst het adressenkaartje van het centrum zou moeten kunnen weergeven, zodat deze mensen navraag zouden kunnen doen. Meer nog u kon buiten de naam van uw goede vriend E.(...) slechts één andere volledige naam opnoemen van een persoon die eveneens zoals u werkzaam was voor dit centrum. U gaf naast de naam van A.(...) A.(...) nog wel drie andere voornamen aan, maar u kon niet zeggen wat hun achternaam waren, noch kon u de functies of taken die deze mensen opnamen in het centrum enigszins concreet beschrijven. U kwam niet verder dan te vermelden dat ze zich bezig hielden met de rechten van de mensen in het algemeen (CGVS M.(...) 06/06/2011 p. 11). U werd nochtans tijdens het gehoor in augustus 2011 opnieuw gevraagd of u ondertussen concrete namen en functies kon geven van mensen die zoals u werkzaam waren geweest bij het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek en opnieuw kon u enkel A.(...) A.(...) vermelden en de drie voornamen die u ook tijdens het eerste gehoor had vermeld. Toen u werd gevraagd hoeveel verschillende medewerkers er dan actief waren voor dit centrum, kon u dit evenmin zeggen (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 6, 7). Vooreerst moet vastgesteld moet worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat de heer A.(...) A.(...) het hoofd is van een andere mensenrechtenorganisatie. Verder moet opgemerkt worden dat u, die verklaarde meerdere jaren vrijwilliger en actief te zijn geweest en meerdere dossiers per jaar te hebben behandeld en onderzocht voor dit centrum, niet in staat bent om concrete namen en functies op te noemen van mensen die zoals als u werkzaam waren voor het centrum, noch kon u weergeven uit hoeveel verschillende mensen het centrum bestond. Van een persoon die jarenlang actief betrokken was bij het centrum is het redelijk te verwachten dat hij over de mensen die aan het centrum verbonden zijn wel concrete informatie kan weergeven. Zeker gezien u verklaarde na uw vertrek uit Tsjetsjenië en na het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal nog contact te hebben gehad met het centrum en met uw vriend E.(...) en zeker gezien de brief van de president van het centrum verwijst naar uw zeer goede contacten met de medewerkers. Bovendien slaagde u er niet in om in de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Tsjetsjenië - naast de moord op N.(...) E.(...) en Z.(...) S.(...), die uitgebreid in de media besproken werden - één concrete zaak of dossier op te noemen waar u informatie had opgezocht of mensen had ondervraagd. Nochtans beweerde u ongeveer een zaak per maand, een tiental per jaar te hebben behandeld. U kwam niet verder dan dossiers aan te geven daterend uit 2005, 2006, 2007 of zelfs voordien (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 12, 13, 14, 15; 02/08/2011 p. 7, 9,). U bleef verder over de concrete taken die u voor het centrum deed uitermate vaag. U verklaarde dat M.(...) een goede band had met een organisatie in Zwitserland en dat hij daar vaak naar toeging, maar u kon niet de concrete naam van deze organisatie zeggen. U vermeldde slechts in het algemeen dat het centrum af en toe mensen hielp, informatie aan juridische instanties gaf en dat de informatie die verzameld werd over moorden werd doorgestuurd naar Europa (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 15, 16). Wat betreft de moord op N.(...) E.(...) en op Z.(...)S.(...), de twee zaken waarvan u beweerde deze te hebben onderzocht vlak voor uw vertrek uit Tsjetsjenië, moet opgemerkt worden dat u enkel kon zeggen dat u informatie had verzameld, dat Estemirova in Grozny was ontvoerd en in Ingoesjetië werd teruggevonden. U legde verder uit dat de mensen van het centrum geen eigen auto hadden en dat ze gebruik maakten van uw wagen en dat het uw job was om met hen te vervoeren. U verwees enkel naar het feit dat u chauffeur was voor de heer E.(...) en A.(...) toen u werd gevraagd over uw concrete taak bij het onderzoek naar de zaak van Z.(...) S.(...) (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 9,10). Gezien de dermate vaag blijft betreffende het adressenkaartje van de organisatie, betreffende de medewerkers en hun taken bij deze organisatie, betreffende de zaken die u beweerde te hebben onderzocht voor het centrum, maakt u niet aannemelijk dat u de laatste jaren voor uw vertrek uit Tsjetsjenië nog actief was voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Bovendien moet eveneens opgemerkt worden dat u onaannemelijk onwetend bent betreffende de evolutie van uw persoonlijke problemen en de verdere problemen die het centrum na uw vertrek nog heeft meegemaakt. U verklaarde dat u na uw vertrek uit Tsjetsjenië nog steeds contacten had met het centrum en met uw vriend E.(...). U gaf eveneens aan dat u na het gehoor in juni 2011 nog gesproken had met de organisatie, met M.(...) E.(...) (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 6; 02/08/2011 p.2).

Vastgesteld moet worden dat u in de periode dat u nog in Russische Federatie verbleef en eveneens nadat u Russische Federatie had verlaten onvoldoende ernstige pogingen ondernam om uit te zoeken waarom u midden juli 2009 werd aangehouden en waarom ze u zochten en bij u binnenvielen in augustus 2009. U verklaarde weliswaar dat u stappen had ondernomen om meer informatie te bekomen en u verwees enkel naar uw contact met M.(...) E.(...) die u zei om direct de Russische Federatie te verlaten. U gaf aan dat u wist wie ze waren en waarom ze u zochten. Dat als je meer informatie zou vragen je de situatie zou verergeren. M.(...) was overtuigd dat het met uw werkzaamheden voor het centrum te maken had en dat was voor u voldoende om te weten (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 4, 5, 11, 12). Uw uitleg overtuigt niet gezien u over de mogelijkheid beschikte om de personen, vrienden die u had uit de administratie van U.(...) M.(...) aan te spreken en meer informatie via hen kon bekomen. Verder moet eveneens opgemerkt worden dat u dermate onwetend bent over de problemen die het centrum voor bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek nog ondervond na uw vertrek uit uw herkomstregio. U verklaarde dat na de moord op E.(...) er met de medewerkers van het centrum niets was gebeurd. U verwees enkel naar een inval in het centrum waar ze alles hadden doorzocht. Echter u kon deze inval niet situeren, noch wie er was binnen gevallen, zelfs niet eens het jaar waarin deze inval zou zijn gebeurd kon u aangeven. U verduidelijkte dat u hierover geen vragen had gesteld omdat u graag alles wou vergeten en omdat de telefoonlijnen werden afgeluisterd (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 3, 4). Enerzijds moet opgemerkt worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt enw aarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat op 17 oktober 2010 een activiste die werkzaam was voor het centrum in haar huis ineen werd geslagen en dat op 30 mei 2011 er vier onbekenden mannen binnenvielen in het centrum (zie bijgevoegde informatie). Anderzijds moet opgemerkt worden dat uw uitleg niet overtuigend is, aangezien u na uw vertrek uit de Russische Federatie nog contacten had met uw goede vriend E.(...), de president van het centrum en u zeer nadrukkelijk aangaf hoe belangrijk uw werkzaamheden als vrijwilliger waren voor u (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 12). Bovendien kan uw uitleg dat er via telefoon geen informatie wordt doorgegeven niet weerhouden worden gezien de heer E.(...) deze informatie zonder enig probleem publiekelijk had gemaakt in de media. Dergelijke nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw situatie en in de situatie van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen en van de problemen van het centrum waarvoor hij actief was en die de aanleiding was voor zijn problemen. Gezien er ernstig kan getwijfeld worden aan uw recentelijk engagement voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek, kan er bijgevolg eveneens getwijfeld worden aan de link die u legt tussen de problemen die u ondervond midden juli 2009 en begin augustus 2009 en uw werkzaamheden voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Ook betreffende de problemen zelf die u verklaarde gekend te hebben, werden incoherenties vastgesteld in uw verklaringen en deze van uw zoon M.(...) betreffende de twee incidenten. U gaf tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal in augustus 2011 aan dat u op 14 juli 2009 werd opgepakt door mannen in een zwart uniform. U kon zich toen niet meer herinneren of deze mannen gemaskerd waren maar u dacht dat dit niet het geval was (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 16). Echter bij het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakte u melding van uw aanhouding midden juli 2009 door zwartgemaskerde mannen in uniform (CGVS vragenlijst vraag 3.1). U werd gewezen op uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en u antwoordde dat u het niet meer weet, dat u het zich toen waarschijnlijk wel kon herinneren (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 16). Deze uitleg is niet afdoende en weerlegt niet de vastgestelde incoherentie. U werd tijdens het gehoor van augustus 2011 eveneens gevraagd of uw vrouw en kinderen in dezelfde periode, midden juli 2009 enige problemen hadden gekend en u verklaarde dat het eerste probleem dat uw vrouw en kinderen hadden meegemaakt pas plaatsvond in augustus 2009 (CGVS M.(...) 02/08/2009 p. 17). Uw zoon verklaarde echter bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij bedreigd werd door mannen die hem dreigden op te pakken en te slaan. Hij gaf aan dat het gebeurde midden juli 2009, op de 14 of de 15 juli. Hij verduidelijkte dat ze Russisch spraken en dat hij ze midden juli 2009 voor de eerste keer zag. Vervolgens situeerde hij de arrestatie van zijn vader eveneens op dezelfde dag, namelijk ook op 14 of 15 juli 2009 (vragenlijst CGVS M.(...) vraag 3.5). Echter op zijn gehoor op het Commissariaat-generaal op 16 juni 2011 beweerde uw zoon dat op 1 of 2 augustus 2009 mannen zijn binnengevallen in de woning, dat hij werd geslagen door hen. Hij bevestigde dat het de eerste maal was dat hij deze mannen zag en dat hij voordien nooit enig probleem had gekend (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 7). Zowel u als uw zoon werden geconfronteerd met deze verschillende verklaringen en u reageerde door te zeggen dat uw zoon zich vergiste, dat hij misschien de gebeurtenissen van 1 of 2 augustus bedoelde (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 17). Uw zoon M.(...) antwoordde dat hij toen had gezegd dat ze op 14 of 15 de juli zijn vader hadden meegenomen. Dat hij in augustus die mensen voor de eerste keer had gezien en dat het was op 1ste of de 2de augustus. Uw

zoon maakte nadrukkelijk duidelijk dat hij dit niet kon hebben gezegd, dat het een misverstand moest zijn en dat hij heel zeker was dat hij niet had gezegd dat het midden juli was. Uw zoon werd vervolgens erop gewezen dat hij dit tot twee maal toe had verklaard en hij reageerde dat hij zich misschien had vergist (CGVS M.(...) 06/06/2011 p. 7, 12). Uw uitleg en deze van uw zoon overtuigen niet en weerleggen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet. Hierdoor wordt ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde incidenten ondermijnd. Bovendien verklaarde u dat u na het vernemen van het nieuws over de inval in uw woning in augustus 2009 naar Nazran te zijn getrokken en dat u vandaar uit voor reispasspoorten zorgde voor u, uw vrouw en uw zoon. U gaf aan dat deze reispasspoorten werden opgemaakt op de officiële paspoortdienst, de OVIR. Uw kennis had de procedure versneld en de reispasspoorten naar uw vrouw gebracht (CGVS 02/08/2011 p. 13). Betreffende een internationaal paspoort dient opgemerkt te worden dat iedere aanvraag voor een reispasspoort wordt onderzocht door de diensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de FSB (Staatsveiligheid), die nagaan of er geen elementen zijn die de uitreiking van een internationaal paspoort in de weg kunnen staan. Een kopie van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is toegevoegd aan uw dossier. Bovendien is het zeer opmerkelijk te noemen dat u zich wendt voor het bekomen van reispasspoorten, na dat u in juli 2009 werd gearresteerd en vastgehouden en nadat ze binnenvielen in uw woning, tot die autoriteiten die u vreest. Deze handeling ondermijnt de ernst van uw beweerdde vrees voor vervolging. Het feit dat u – zonder problemen- een internationaal paspoort kon verkrijgen, is bovendien niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondersteund door uw reis doorheen de Russische Federatie. Uit uw relaas blijkt dat u, samen met uw gezin vanuit Nazran de trein nam naar Brest. U gaf aan dat u de treintickets zelf had aangekocht en dat u hiervoor uw binnenlands paspoort had moeten voorleggen (CGVS 02/08/2011 p.14). Het feit dat u met uw eigen identiteitsdocumenten deze binnenlandse reis ondernam en u het risico nam, gezien uw vrees voor de autoriteiten, om bij identiteitscontroles ernstige problemen te krijgen, ondermijnt verder uw vrees voor de autoriteiten. Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielaanvraag kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Uw Russisch intern paspoort, het Russisch intern paspoort van uw echtgenote, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes en geboortecertificaat van de kinderen, bevatten persoonsgegevens welke niet betwist worden. De badge uitgereikt op 12 februari 1996 toont aan dat u deel uitmaakte van de stadadministratie van U.(...) M.(...) in het jaar 1996, dit wordt niet betwist. De badge van de interregionale openbaar beweging ter bescherming van de rechten en de vrijheden van de mens 'coalitie' uitgereikt op 12 mei 2005 toont enkel aan dat u betrokken was bij de deze organisatie in mei 2005. Uit de badge kan niet worden afgeleid hoelang u reeds betrokken was bij deze organisatie, noch hoelang u nadien nog betrokken bent geweest bij deze organisatie. Bovendien blijkt uit informatie beschikbaar in het administratieve dossier, dat deze 'coalitie' een aparte mensenrechtenorganisatie is en dat ze geen deel uitmaakt van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek, de organisatie waarvan u beweerdde omwille van uw activiteiten voor dit centrum problemen te hebben gekregen waardoor u verplicht werd uw land van herkomst te ontvluchten. De brief van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek is vooreerst een brief van de heer E.(...), een volgens u zeer goede persoonlijke vriend. De brief vermeldt dat u in de hoedanigheid van correspondent in zeer moeilijke sectoren werkzaam voor hen was en dat u van 2008 tot 2009 meerdere criminele dossiers behandelde. Tevens vermeldt het document dat uw kwaliteiten en uw competenties u de mogelijkheid gaven om u goed te integreren in de ploeg van het centrum en dat u geliefd en geapprecieerd werd door uw collega's. Gezien bovenstaande bevindingen betreffende uw engagement de laatste jaren voor dit centrum, gezien de schrijver een persoonlijke vriend van u is en het document gedateerd op 16 maart 2010 een gesolliciteerd karakter lijkt te hebben, is de bewijswaarde van dit document uiterst gering. De

17 foto's die u voorlegde blijken volgens uw verklaringen en de datering op de foto's allen te zijn genomen in het jaar 2004 en 2005. Deze foto's tonen niet uw recent engagement voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek aan. Voor wat betreft de door u aangevoerde medische attesten kunnen we begrip opbrengen voor de eventuele moeilijkheden die u en uw echtgenote zouden hebben. Er moet echter opgemerkt worden dat jullie medisch getuigschriften werden opgemaakt voor de dienst humanitaire regularisaties en zijn niet bestemd voor het Commissariaat-generaal maar wel voor de bevoegde diensten bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Wat uw medisch getuigschrift betreft moet vastgesteld worden dat het werd opgemaakt door een huisarts. Hierbij is het niet duidelijk of dit attest werd opgesteld binnen een therapeutische relatie of op basis van één consult. Bovendien kan dit attest in geen geval bewijs aanleveren dat de beschreven symptomen het rechtstreekse gevolg zijn van de door u aangehaalde feiten. Jullie aanvraag tot machtiging van verblijf gebaseerd op artikel 9 ter en bijhorende de medische attesten verwijzen allemaal naar de gezondheidstoestand van uw echtgenote en beschrijven dat uw echtgenote lijdt aan angst- en depressieve stoornissen, post natale depressie, hepatitis C. Bovendien vormt dit attest geen formeel bewijs dat de vermelde moeilijkheden het rechtstreekse gevolg zouden zijn van de door u en uw echtgenote verklaarde feiten ondergaan in de Russische Federatie. Een arts kan immers vaststellingen doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid en op formele wijze de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van de door de patiënt verklaarde psychische problemen, zodat het medische attest geen formeel bewijs vormt van de door u aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten. Dit document kan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag niet herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van tweede verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Grozny. Uw echtgenoot Z.(...) M.(...) (OV 6.478.241) was sinds 2004 vrijwilliger bij mensenrechtenorganisaties. In Tsjetsjenië was hij actief voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Als activiteiten voor dit centrum onderzocht uw echtgenoot verschillende criminele zaken begaan door Russische militairen. Naast mensen ondervragen over bepaalde dossiers verzamelde uw man ook handtekeningen om gerechtelijke dossiers open te houden. Midden juli 2009 was uw man 's nachts onderweg naar huis en werd hij aangehouden door gemaskerde mannen in uniform. Uw echtgenoot werd gedurende 24 uur op een onbekende plaats geslagen en mishandeld. Hij kreeg te horen dat hij te veel zijn neus in anders mans zaken stak en hij wist dat deze aanhouding verband hield met zijn vrijwilligerswerk bij het centrum voor de bescherming van de rechten. Van uw echtgenoot werd geëist dat hij zijn activiteiten voor het centrum zou stopzetten. Op 1 augustus 2009 moest uw echtgenoot voor zaken naar Pyatigorsk. Toen uw man nog steeds afwezig was, vielen onbekenden mensen uw huis binnen op zoek naar hem. Uw stiefzoon Z.(...) M.(...) (OV 6.779.136) werd hard aangepakt door hen. U verwittigde uw man nadat deze mannen waren vertrokken over deze inval en u liet hem verstaan dat hij voorlopig niet meer naar huis mocht terugkeren. Uw echtgenoot trok vanuit Pyatigorsk naar Nazran. Daar nam hij contact op met zijn goede vriend M.(...) E.(...) (M.(...) E.(...)), de president van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Hij liet uw man verstaan dat hij best het land kon verlaten. Uw echtgenoot regelde vanuit Nazran internationale paspoorten en liet u en kinderen overkomen naar Nazran. Jullie vertrokken op 14 augustus 2009 met de trein richting Europa. Jullie kwamen op 24 augustus 2009 in België toe waar jullie dezelfde dag voor de eerste keer asiel aanvroegen bij de Belgische autoriteiten. Gezien jullie via Polen, waar jullie bij binnenkomst een asielaanvraag hadden ingediend, Europa waren binnengekomen werden jullie voor de behandeling van jullie asielaanvraag terug verwezen naar de Poolse autoriteiten en kregen jullie op 22 februari 2010 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 9 maart 2011 vroegen jullie voor de tweede maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter staving van jullie asielaanvraag legden jullie volgende documenten voor: uw Russisch binnenlands paspoort, het Russisch binnenlands paspoort van uw echtgenoot, zijn rijbewijs, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes en geboortetest van uw kinderen, twee badges van uw man, 17 foto's, een brief van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek., een medisch attest van uw echtgenoot, jullie aanvraag tot

machtiging van verblijf op basis van artikel 9 ter en uw medisch getuigschriften voor de dienst humanitaire regularisaties.

B. Motivering

Ik stel vast dat uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot Z.(...) M.(...) (OV 6.478.241) (CGVS L.(...) 16/06/2011 p. 8) werden aangehaald. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt: "De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verliet na problemen te hebben ondervonden met uw autoriteiten in juli, augustus 2009 omwille van uw activiteiten als vrijwilliger bij het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek (CGVS M.(...) 16/06/2011 p.4, 6, 11; 02/08/2011 p.10, 11). Er moet echter worden vastgesteld dat u niet aantooit dat u uw land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakt uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk. Eerst en vooral moet vastgesteld worden dat u verklaarde dat u omwille van uw activiteiten voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek in 2009 ernstige problemen kreeg waardoor u genoodzaakt werd om uw herkomstregio te ontvluchten. U expliciteerde dat u pas echt serieuze problemen kreeg midden juli 2009 (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 12). Opmerkt moet worden dat u uw recentelijk engagement, uw activiteiten voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek de laatste twee jaar niet aannemelijk maakt. U verklaarde niet het concrete adres te weten van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. U verwees enkel naar het centrum van Grozny en naar de rivier Sunsha en naar het document dat u had voorgelegd van uw vriend E.(...). U vermeldde bovendien dat het u niet eens interesseerde. U legde uit dat uw contact met M.(...) voornamelijk bij hem thuis plaatsvond en maar af en toe op het centrum (CGVS M.(...) 06/06/2011 p. 11). Deze uitleg is niet afdoende. Vooreerst moet opgemerkt worden dat van een persoon die andere mensen in opdracht van het centrum gaat vragen stellen over delicate dossiers en die in de Tsjetsjeense republiek hierdoor met een zeker wantrouwen zal worden bekeken, op zijn minst het adressenkaartje van het centrum zou moeten kunnen weergeven, zodat deze mensen navraag zouden kunnen doen. Meer nog u kon buiten de naam van uw goede vriend E.(...) slechts één andere volledige naam opnoemen van een persoon die eveneens zoals u werkzaam was voor dit centrum. U gaf naast de naam van A.(...) A.(...) nog wel drie andere voornamen aan, maar u kon niet zeggen wat hun achternaam waren, noch kon u de functies of taken die deze mensen opnamen in het centrum enigszins concreet beschrijven. U kwam niet verder dan te vermelden dat ze zich bezig hielden met de rechten van de mensen in het algemeen (CGVS M.(...) 06/06/2011 p. 11). U werd nochtans tijdens het gehoor in augustus 2011 opnieuw gevraagd of u ondertussen concrete namen en functies kon geven van mensen die zoals u werkzaam waren geweest bij het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek en opnieuw kon u enkel A.(...) A.(...) vermelden en de drie voornamen die u ook tijdens het eerste gehoor had vermeld. Toen u werd gevraagd hoeveel verschillende medewerkers er dan actief waren voor dit centrum, kon u dit evenmin zeggen (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 6, 7). Vooreerst moet vastgesteld moet worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat de heer A.(...) A.(...) het hoofd is van een andere mensenrechtenorganisatie. Verder moet opgemerkt worden dat u, die verklaarde meerdere jaren vrijwilliger en actief te zijn geweest en meerdere dossiers per jaar te hebben behandeld en onderzocht voor dit centrum, niet in staat bent om concrete namen en functies op te noemen van mensen die zoals als u werkzaam waren voor het centrum, noch kon u weergeven uit hoeveel verschillende mensen het centrum bestond. Van een persoon die jarenlang actief betrokken was bij het centrum is het redelijk te verwachten dat hij over de mensen die aan het centrum verbonden zijn wel concrete informatie kan

weergegeven. Zeker gezien u verklaarde na uw vertrek uit Tsjetsjenië en na het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal nog contact te hebben gehad met het centrum en met uw vriend E.(...) en zeker gezien de brief van de president van het centrum verwijst naar uw zeer goede contacten met de medewerkers. Bovendien slaagde u er niet in om in de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Tsjetsjenië - naast de moord op N.(...) E.(...) en Z.(...) S.(...), die uitgebreid in de media besproken werden - één concrete zaak of dossier op te noemen waar u informatie had opgezocht of mensen had ondervraagd. Nochtans beweerde u ongeveer een zaak per maand, een tiental per jaar te hebben behandeld. U kwam niet verder dan dossiers aan te geven daterend uit 2005, 2006, 2007 of zelfs voordien (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 12, 13, 14, 15; 02/08/2011 p. 7, 9,). U bleef verder over de concrete taken die u voor het centrum deed uitermate vaag. U verklaarde dat M.(...) een goede band had met een organisatie in Zwitserland en dat hij daar vaak naar toeging, maar u kon niet de concrete naam van deze organisatie zeggen. U vermeldde slechts in het algemeen dat het centrum af en toe mensen hielp, informatie aan juridische instanties gaf en dat de informatie die verzameld werd over moorden werd doorgestuurd naar Europa (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 15, 16). Wat betreft de moord op N.(...) E.(...) en op Z.(...) S.(...), de twee zaken waarvan u beweerde deze te hebben onderzocht vlak voor uw vertrek uit Tsjetsjenië, moet opgemerkt worden dat u enkel kon zeggen dat u informatie had verzameld, dat E.(...) in Grozny was ontvoerd en in Ingoesjetië werd teruggevonden. U legde verder uit dat de mensen van het centrum geen eigen auto hadden en dat ze gebruik maakten van uw wagen en dat het uw job was om met hen te vervoeren. U verwees enkel naar het feit dat u chauffeur was voor de heer E.(...) en A.(...) toen u werd gevraagd over uw concrete taak bij het onderzoek naar de zaak van Z.(...) S.(...) (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 9,10). Gezien de dermate vaag blijft betreffende het adressenkaartje van de organisatie, betreffende de medewerkers en hun taken bij deze organisatie, betreffende de zaken die u beweerde te hebben onderzocht voor het centrum, maakt u niet aannemelijk dat u de laatste jaren voor uw vertrek uit Tsjetsjenië nog actief was voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Bovendien moet eveneens opgemerkt worden dat u onaannemelijk onwetend bent betreffende de evolutie van uw persoonlijke problemen en de verdere problemen die het centrum na uw vertrek nog heeft meegemaakt. U verklaarde dat u na uw vertrek uit Tsjetsjenië nog steeds contacten had met het centrum en met uw vriend E.(...). U gaf eveneens aan dat u na het gehoor in juni 2011 nog gesproken had met de organisatie, met M.(...) E.(...) (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 6; 02/08/2011 p.2). Vastgesteld moet worden dat u in de periode dat u nog in Russische Federatie verbleef en eveneens nadat u Russische Federatie had verlaten onvoldoende ernstige pogingen ondernam om uit te zoeken waarom u midden juli 2009 werd aangehouden en waarom ze u zochten en bij u binnenvielen in augustus 2009. U verklaarde weliswaar dat u stappen had ondernomen om meer informatie te bekomen en u verwees enkel naar uw contact met M.(...) E.(...) die u zei om direct de Russische Federatie te verlaten. U gaf aan dat u wist wie ze waren en waarom ze u zochten. Dat als je meer informatie zou vragen je de situatie zou verergeren. M.(...) was overtuigd dat het met uw werkzaamheden voor het centrum te maken had en dat was voor u voldoende om te weten (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 4, 5, 11, 12). Uw uitleg overtuigt niet gezien u over de mogelijkheid beschikte om de personen, vrienden die u had uit de administratie van U.(...) M.(...) aan te spreken en meer informatie via hen kon bekomen. Verder moet eveneens opgemerkt worden dat u dermate onwetend bent over de problemen die het centrum voor bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek nog ondervond na uw vertrek uit uw herkomstregio. U verklaarde dat na de moord op E.(...) er met de medewerkers van het centrum niets was gebeurd. U verwees enkel naar een inval in het centrum waar ze alles hadden doorzocht. Echter u kon deze inval niet situeren, noch wie er was binnen gevallen, zelfs niet eens het jaar waarin deze inval zou zijn gebeurd kon u aangeven. U verduidelijkte dat u hierover geen vragen had gesteld omdat u graag alles wou vergeten en omdat de telefoonlijnen werden afgeluisterd (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 3, 4). Enerzijds moet opgemerkt worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt enw aarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat op 17 oktober 2010 een activiste die werkzaam was voor het centrum in haar huis ineen werd geslagen en dat op 30 mei 2011 er vier onbekenden mannen binnenvielen in het centrum (zie bijgevoegde informatie). Anderzijds moet opgemerkt worden dat uw uitleg niet overtuigend is, aangezien u na uw vertrek uit de Russische Federatie nog contacten had met uw goede vriend E.(...), de president van het centrum en u zeer nadrukkelijk aangaf hoe belangrijk uw werkzaamheden als vrijwilliger waren voor u (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 12). Bovendien kan uw uitleg dat er via telefoon geen informatie wordt doorgegeven niet weerhouden worden gezien de heer E.(...) deze informatie zonder enig probleem publiekelijk had gemaakt in de media. Dergelijke nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw situatie en in de situatie van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen en van de problemen van het centrum waarvoor hij actief was en die de aanleiding was voor

zijn problemen. Gezien er ernstig kan getwijfeld worden aan uw recentelijk engagement voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek, kan er bijgevolg eveneens getwijfeld worden aan de link die u legt tussen de problemen die u ondervond midden juli 2009 en begin augustus 2009 en uw werkzaamheden voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Ook betreffende de problemen zelf die u verklaarde gekend te hebben, werden incoherenties vastgesteld in uw verklaringen en deze van uw zoon M.(...) betreffende de twee incidenten. U gaf tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal in augustus 2011 aan dat u op 14 juli 2009 werd opgepakt door mannen in een zwart uniform. U kon zich toen niet meer herinneren of deze mannen gemaskerd waren maar u dacht dat dit niet het geval was (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 16). Echter bij het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakte u melding van uw aanhouding midden juli 2009 door zwartgemaskerde mannen in uniform (CGVS vragenlijst vraag 3.1). U werd gewezen op uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en u antwoordde dat u het niet meer weet, dat u het zich toen waarschijnlijk wel kon herinneren (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 16). Deze uitleg is niet afdoende en weerlegt niet de vastgestelde incoherentie. U werd tijdens het gehoor van augustus 2011 eveneens gevraagd of uw vrouw en kinderen in dezelfde periode, midden juli 2009 enige problemen hadden gekend en u verklaarde dat het eerste probleem dat uw vrouw en kinderen hadden meegemaakt pas plaatsvond in augustus 2009 (CGVS M.(...) 02/08/2009 p. 17). Uw zoon verklaarde echter bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij bedreigd werd door mannen die hem dreigden op te pakken en te slaan. Hij gaf aan dat het gebeurde midden juli 2009, op de 14 of de 15 juli. Hij verduidelijkte dat ze Russisch spraken en dat hij ze midden juli 2009 voor de eerste keer zag. Vervolgens situeerde hij de arrestatie van zijn vader eveneens op dezelfde dag, namelijk ook op 14 of 15 juli 2009 (vragenlijst CGVS M.(...) vraag 3.5). Echter op zijn gehoor op het Commissariaat-generaal op 16 juni 2011 beweerde uw zoon dat op 1 of 2 augustus 2009 mannen zijn binnengevallen in de woning, dat hij werd geslagen door hen. Hij bevestigde dat het de eerste maal was dat hij deze mannen zag en dat hij voordien nooit enig probleem had gekend (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 7). Zowel u als uw zoon werden geconfronteerd met deze verschillende verklaringen en u reageerde door te zeggen dat uw zoon zich vergiste, dat hij misschien de gebeurtenissen van 1 of 2 augustus bedoelde (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 17). Uw zoon M.(...) antwoordde dat hij toen had gezegd dat ze op 14 of 15 de juli zijn vader hadden meegenomen. Dat hij in augustus die mensen voor de eerste keer had gezien en dat het was op 1ste of de 2de augustus. Uw zoon maakte nadrukkelijk duidelijk dat hij dit niet kon hebben gezegd, dat het een misverstand moest zijn en dat hij heel zeker was dat hij niet had gezegd dat het midden juli was. Uw zoon werd vervolgens erop gewezen dat hij dit tot twee maal toe had verklaard en hij reageerde dat hij zich misschien had vergist (CGVS M.(...) 06/06/2011 p. 7, 12). Uw uitleg en deze van uw zoon overtuigen niet en weerleggen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet. Hierdoor wordt ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde incidenten ondermijnd. Bovendien verklaarde u dat u na het vernemen van het nieuws over de inval in uw woning in augustus 2009 naar Nazran te zijn getrokken en dat u vandaar uit voor reispassen zorgde voor u, uw vrouw en uw zoon. U gaf aan dat deze reispassen werden opgemaakt op de officiële paspoortdienst, de OVIR. Uw kennis had de procedure versneld en de reispassen naar uw vrouw gebracht (CGVS 02/08/2011 p. 13). Betreffende een internationaal paspoort dient opgemerkt te worden dat iedere aanvraag voor een reispaspoort wordt onderzocht door de diensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de FSB (Staatsveiligheid), die nagaan of er geen elementen zijn die de uitreiking van een internationaal paspoort in de weg kunnen staan. Een kopie van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is toegevoegd aan uw dossier. Bovendien is het zeer opmerkelijk te noemen dat u zich wendt voor het bekomen van reispassen, na dat u in juli 2009 werd gearresteerd en vastgehouden en nadat ze binnenvielen in uw woning, tot die autoriteiten die u vreest. Deze handeling ondermijnt de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging. Het feit dat u – zonder problemen- een internationaal paspoort kon verkrijgen, is bovendien niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondersteund door uw reis doorheen de Russische Federatie. Uit uw relaas blijkt dat u, samen met uw gezin vanuit Nazran de trein nam naar Brest. U gaf aan dat u de treintickets zelf had aangekocht en dat u hiervoor uw binnenlands paspoort had moeten voorleggen (CGVS 02/08/2011 p.14). Het feit dat u met uw eigen identiteitsdocumenten deze binnenlandse reis ondernam en u het risico nam, gezien uw vrees voor de autoriteiten, om bij identiteitscontroles ernstige problemen te krijgen, ondermijnt verder uw vrees voor de autoriteiten. Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen

ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Uw Russisch intern paspoort, het Russisch intern paspoort van uw echtgenote, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes en geboortecertificaat van de kinderen, bevatten persoonsgegevens welke niet betwist worden. De badge uitgereikt op 12 februari 1996 toont aan dat u deel uitmaakte van de stadadministratie van U.(...) M.(...) in het jaar 1996, dit wordt niet betwist. De badge van de interregionale openbaar beweging ter bescherming van de rechten en de vrijheden van de mens 'coalitie' uitgereikt op 12 mei 2005 toont enkel aan dat u betrokken was bij de deze organisatie in mei 2005. Uit de badge kan niet worden afgeleid hoelang u reeds betrokken was bij deze organisatie, noch hoelang u nadien nog betrokken bent geweest bij deze organisatie. Bovendien blijkt uit informatie beschikbaar in het administratieve dossier, dat deze 'coalitie' een aparte mensenrechtenorganisatie is en dat ze geen deel uitmaakt van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek, de organisatie waarvan u beweerde omwille van uw activiteiten voor dit centrum problemen te hebben gekregen waardoor u verplicht werd uw land van herkomst te ontvluchten. De brief van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek is vooreerst een brief van de heer E.(...), een volgens u zeer goede persoonlijke vriend. De brief vermeldt dat u in de hoedanigheid van correspondent in zeer moeilijke sectoren werkzaam voor hen was en dat u van 2008 tot 2009 meerdere criminele dossiers behandelde. Tevens vermeldt het document dat uw kwaliteiten en uw competenties u de mogelijkheid gaven om u goed te integreren in de ploeg van het centrum en dat u geliefd en geapprecieerd werd door uw collega's. Gezien bovenstaande bevindingen betreffende uw engagement de laatste jaren voor dit centrum, gezien de schrijver een persoonlijke vriend van u is en het document gedateerd op 16 maart 2010 een gesolliciteerd karakter lijkt te hebben, is de bewijswaarde van dit document uiterst gering. De 17 foto's die u voorlegde blijken volgens uw verklaringen en de datering op de foto's allen te zijn genomen in het jaar 2004 en 2005. Deze foto's tonen niet uw recent engagement voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek aan. Voor wat betreft de door u aangevoerde medische attesten kunnen we begrip opbrengen voor de eventuele moeilijkheden die u en uw echtgenote zouden hebben. Er moet echter opgemerkt worden dat jullie medisch getuigschriften werden opgemaakt voor de dienst humanitaire regularisaties en zijn niet bestemd voor het Commissariaat-generaal maar wel voor de bevoegde diensten bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Wat uw medisch getuigschrift betreft moet vastgesteld worden dat het werd opgemaakt door een huisarts. Hierbij is het niet duidelijk of dit attest werd opgesteld binnen een therapeutische relatie of op basis van één consult. Bovendien kan dit attest in geen geval bewijs aanleveren dat de beschreven symptomen het rechtstreekse gevolg zijn van de door u aangehaalde feiten. Jullie aanvraag tot machtiging van verblijf gebaseerd op artikel 9 ter en bijhorende de medische attesten verwijzen allemaal naar de gezondheidstoestand van uw echtgenote en beschrijven dat uw echtgenote lijdt aan angst- en depressieve stoornissen, post natale depressie, hepatitis C. Bovendien vormt dit attest geen formeel bewijs dat de vermelde moeilijkheden het rechtstreekse gevolg zouden zijn van de door u en uw echtgenote verklaarde feiten ondergaan in de Russische Federatie. Een arts kan immers vaststellingen doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid en op formele wijze de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van de door de patiënt verklaarde psychische problemen, zodat het medische attest geen formeel bewijs vormt van de door u aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten. Dit document kan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas bijgevolg niet herstellen. Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat ook in hoofde van uw stiefzoon Z.(...) M.(...) (OV 6.779.136), die zich voor zijn asielaanvraag baseerde op dezelfde asielmotieven als uw echtgenoot (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 7), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van derde verzoeker:

A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Grozny. Uw vader Z.(...) M.(...) (OV 6.478.241) was sinds 2004 vrijwilliger bij mensenrechtenorganisaties. In Tsjetsjenië was hij actief voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Als activiteiten voor dit centrum onderzocht uw vader verschillende criminele zaken begaan door Russische militairen. Naast mensen ondervragen over bepaalde dossiers verzamelde uw vader ook handtekeningen om gerechtelijke dossiers open te houden. Midden juli 2009 was uw vader 's nachts onderweg naar huis en werd hij aangehouden door gemaskerde mannen in uniform. Uw vader werd gedurende 24 uur op een onbekende plaats geslagen en mishandeld. Hij kreeg te horen dat hij te veel zijn neus in anders mans zaken stak en hij wist dat deze aanhouding verband hield met zijn vrijwilligerswerk bij het centrum voor de bescherming van de rechten. Van uw vader werd geëist dat hij zijn activiteiten voor het centrum zou stopzetten. Op 1 augustus 2009 moest uw vader voor zaken naar Pyatigorsk. Toen uw vader nog steeds afwezig was, vielen onbekenden mensen jullie huis binnen op zoek naar hem. U werd hard aangepakt door hen. Uw stiefmoeder Z.(...) L.(...) (OV 6.478.241) verwittigde uw vader nadat deze mannen waren vertrokken over deze inval en zij liet hem verstaan dat hij voorlopig niet meer naar huis mocht terugkeren. Uw vader trok vanuit Pyatigorsk naar Nazran. Daar nam hij contact op met zijn goede vriend Mi.(...) E.(...) (M.(...) E.(...)), de president van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Hij liet uw vader verstaan dat hij best het land kon verlaten. Uw vader regelde vanuit Nazran internationale paspoorten en liet uw stiefmoeder en kinderen overkomen naar Nazran. Jullie vertrokken op 14 augustus 2009 met de trein richting Europa. Jullie kwamen op 24 augustus 2009 in België toe waar jullie dezelfde dag voor de eerste keer asiel aanvraagden bij de Belgische autoriteiten. Gezien jullie via Polen, waar jullie bij binnenkomst een asielaanvraag hadden ingediend, Europa waren binnengekomen werden jullie voor de behandeling van jullie asielaanvraag terug verwezen naar de Poolse autoriteiten en kregen jullie op 22 februari 2010 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 9 maart 2011 vroegen jullie voor de tweede maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw Russisch binnenlands paspoort.

B. Motivering

Ik stel vast dat uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw vader Z.(...) M.(...) (OV 6.478.241) (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 7) werden aangehaald. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt: "De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verliet na problemen te hebben ondervonden met uw autoriteiten in juli, augustus 2009 omwille van uw activiteiten als vrijwilliger bij het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek (CGVS M.(...) 16/06/2011 p.4, 6, 11; 02/08/2011 p.10, 11). Er moet echter worden vastgesteld dat u niet aantoonbaar dat u uw land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakt uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk. Eerst en vooral moet vastgesteld worden dat u verklaarde dat u omwille van uw activiteiten voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek in 2009 ernstige problemen kreeg waardoor u genoodzaakt werd om uw herkomstregio te ontvluchten. U expliciteerde dat u pas echt serieuze problemen kreeg midden juli 2009 (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 12). Opmerkt moet worden dat u uw recentelijk engagement, uw activiteiten voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek de laatste twee jaar niet aannemelijk maakt. U verklaarde niet het concrete adres te weten van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. U verwees enkel naar het centrum van Grozny en naar de

rivier Sunsha en naar het document dat u had voorgelegd van uw vriend E.(...). U vermeldde bovendien dat het u niet eens interesseerde. U legde uit dat uw contact met M.(...) voornamelijk bij hem thuis plaatsvond en maar af en toe op het centrum (CGVS M.(...) 06/06/2011 p. 11). Deze uitleg is niet afdoende. Vooreerst moet opgemerkt worden dat van een persoon die andere mensen in opdracht van het centrum gaat vragen stellen over delicate dossiers en die in de Tsjetsjeense republiek hierdoor met een zeker wantrouwen zal worden bekeken, op zijn minst het adressenkaartje van het centrum zou moeten kunnen weergeven, zodat deze mensen navraag zouden kunnen doen. Meer nog u kon buiten de naam van uw goede vriend E.(...) slechts één andere volledige naam opnoemen van een persoon die eveneens zoals u werkzaam was voor dit centrum. U gaf naast de naam van A.(...) A.(...) nog wel drie andere voornamen aan, maar u kon niet zeggen wat hun achternaam waren, noch kon u de functies of taken die deze mensen opnamen in het centrum enigszins concreet beschrijven. U kwam niet verder dan te vermelden dat ze zich bezig hielden met de rechten van de mensen in het algemeen (CGVS M.(...) 06/06/2011 p. 11). U werd nochtans tijdens het gehoor in augustus 2011 opnieuw gevraagd of u ondertussen concrete namen en functies kon geven van mensen die zoals u werkzaam waren geweest bij het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek en opnieuw kon u enkel A.(...) A.(...) vermelden en de drie voornamen die u ook tijdens het eerste gehoor had vermeld. Toen u werd gevraagd hoeveel verschillende medewerkers er dan actief waren voor dit centrum, kon u dit evenmin zeggen (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 6, 7). Vooreerst moet vastgesteld moet worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat de heer A.(...) A.(...) het hoofd is van een andere mensenrechtenorganisatie. Verder moet opgemerkt worden dat u, die verklaarde meerdere jaren vrijwilliger en actief te zijn geweest en meerdere dossiers per jaar te hebben behandeld en onderzocht voor dit centrum, niet in staat bent om concrete namen en functies op te noemen van mensen die zoals als u werkzaam waren voor het centrum, noch kon u weergeven uit hoeveel verschillende mensen het centrum bestond. Van een persoon die jarenlang actief betrokken was bij het centrum is het redelijk te verwachten dat hij over de mensen die aan het centrum verbonden zijn wel concrete informatie kan weergeven. Zeker gezien u verklaarde na uw vertrek uit Tsjetsjenië en na het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal nog contact te hebben gehad met het centrum en met uw vriend E.(...) en zeker gezien de brief van de president van het centrum verwijst naar uw zeer goede contacten met de medewerkers. Bovendien slaagde u er niet in om in de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Tsjetsjenië - naast de moord op N.(...) E.(...) en Z.(...) S.(...), die uitgebreid in de media besproken werden - één concrete zaak of dossier op te noemen waar u informatie had opgezocht of mensen had ondervraagd. Nochtans beweerde u ongeveer een zaak per maand, een tiental per jaar te hebben behandeld. U kwam niet verder dan dossiers aan te geven daterend uit 2005, 2006, 2007 of zelfs voordien (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 12, 13, 14, 15; 02/08/2011 p. 7, 9,). U bleef verder over de concrete taken die u voor het centrum deed uitermate vaag. U verklaarde dat M.(...) een goede band had met een organisatie in Zwitserland en dat hij daar vaak naar toeging, maar u kon niet de concrete naam van deze organisatie zeggen. U vermeldde slechts in het algemeen dat het centrum af en toe mensen hielp, informatie aan juridische instanties gaf en dat de informatie die verzameld werd over moorden werd doorgestuurd naar Europa (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 15, 16). Wat betreft de moord op N.(...) E.(...) en op Z.(...) S.(...), de twee zaken waarvan u beweerde deze te hebben onderzocht vlak voor uw vertrek uit Tsjetsjenië, moet opgemerkt worden dat u enkel kon zeggen dat u informatie had verzameld, dat E.(...) in Grozny was ontvoerd en in Ingoesjetië werd teruggevonden. U legde verder uit dat de mensen van het centrum geen eigen auto hadden en dat ze gebruik maakten van uw wagen en dat het uw job was om met hen te vervoeren. U verwees enkel naar het feit dat u chauffeur was voor de heer E.(...) en A.(...) toen u werd gevraagd over uw concrete taak bij het onderzoek naar de zaak van Z.(...) S.(...) (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 9,10). Gezien de dermate vaag blijft betreffende het adressenkaartje van de organisatie, betreffende de medewerkers en hun taken bij deze organisatie, betreffende de zaken die u beweerde te hebben onderzocht voor het centrum, maakt u niet aannemelijk dat u de laatste jaren voor uw vertrek uit Tsjetsjenië nog actief was voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Bovendien moet eveneens opgemerkt worden dat u onaannemelijk onwetend bent betreffende de evolutie van uw persoonlijke problemen en de verdere problemen die het centrum na uw vertrek nog heeft meegemaakt. U verklaarde dat u na uw vertrek uit Tsjetsjenië nog steeds contacten had met het centrum en met uw vriend E.(...). U gaf eveneens aan dat u na het gehoor in juni 2011 nog gesproken had met de organisatie, met M.(...) E.(...) (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 6; 02/08/2011 p.2). Vastgesteld moet worden dat u in de periode dat u nog in Russische Federatie verbleef en eveneens nadat u Russische Federatie had verlaten onvoldoende ernstige pogingen ondernam om uit te zoeken waarom u midden juli 2009 werd aangehouden en waarom ze u zochten en bij u binnenvielen in augustus 2009. U verklaarde weliswaar dat u stappen had ondernomen om meer informatie te bekomen en u verwees enkel naar uw contact met M.(...) E.(...) die u zei om direct de Russische Federatie te verlaten. U gaf aan dat u wist wie ze waren en waarom ze u zochten.

Dat als je meer informatie zou vragen je de situatie zou verergeren. M.(...) was overtuigd dat het met uw werkzaamheden voor het centrum te maken had en dat was voor u voldoende om te weten (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 4, 5, 11, 12). Uw uitleg overtuigt niet gezien u over de mogelijkheid beschikte om de personen, vrienden die u had uit de administratie van U.(...) M.(...) aan te spreken en meer informatie via hen kon bekomen. Verder moet eveneens opgemerkt worden dat u dermate onwetend bent over de problemen die het centrum voor bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek nog ondervond na uw vertrek uit uw herkomstregio. U verklaarde dat na de moord op E.(...) er met de medewerkers van het centrum niets was gebeurd. U verwees enkel naar een inval in het centrum waar ze alles hadden doorzocht. Echter u kon deze inval niet situeren, noch wie er was binnen gevallen, zelfs niet eens het jaar waarin deze inval zou zijn gebeurd kon u aangeven. U verduidelijkte dat u hierover geen vragen had gesteld omdat u graag alles wou vergeten en omdat de telefoonlijnen werden afgeluisterd (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 3, 4). Enerzijds moet opgemerkt worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt enw aarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat op 17 oktober 2010 een activiste die werkzaam was voor het centrum in haar huis ineen werd geslagen en dat op 30 mei 2011 er vier onbekenden mannen binnenvielen in het centrum (zie bijgevoegde informatie). Anderzijds moet opgemerkt worden dat uw uitleg niet overtuigend is, aangezien u na uw vertrek uit de Russische Federatie nog contacten had met uw goede vriend E.(...), de president van het centrum en u zeer nadrukkelijk aangaf hoe belangrijk uw werkzaamheden als vrijwilliger waren voor u (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 12). Bovendien kan uw uitleg dat er via telefoon geen informatie wordt doorgegeven niet weerhouden worden gezien de heer E.(...) deze informatie zonder enig probleem publiekelijk had gemaakt in de media. Dergelijke nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw situatie en in de situatie van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen en van de problemen van het centrum waarvoor hij actief was en die de aanleiding was voor zijn problemen. Gezien er ernstig kan getwijfeld worden aan uw recentelijk engagement voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek, kan er bijgevolg eveneens getwijfeld worden aan de link die u legt tussen de problemen die u ondervond midden juli 2009 en begin augustus 2009 en uw werkzaamheden voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek. Ook betreffende de problemen zelf die u verklaarde gekend te hebben, werden incoherenties vastgesteld in uw verklaringen en deze van uw zoon M.(...) betreffende de twee incidenten. U gaf tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal in augustus 2011 aan dat u op 14 juli 2009 werd opgepakt door mannen in een zwart uniform. U kon zich toen niet meer herinneren of deze mannen gemaskerd waren maar u dacht dat dit niet het geval was (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 16). Echter bij het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakte u melding van uw aanhouding midden juli 2009 door zwartgemaskerde mannen in uniform (CGVS vragenlijst vraag 3.1). U werd gewezen op uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en u antwoordde dat u het niet meer weet, dat u het zich toen waarschijnlijk wel kon herinneren (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 16). Deze uitleg is niet afdoende en weerlegt niet de vastgestelde incoherentie. U werd tijdens het gehoor van augustus 2011 eveneens gevraagd of uw vrouw en kinderen in dezelfde periode, midden juli 2009 enige problemen hadden gekend en u verklaarde dat het eerste probleem dat uw vrouw en kinderen hadden meegemaakt pas plaatsvond in augustus 2009 (CGVS M.(...) 02/08/2009 p. 17). Uw zoon verklaarde echter bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij bedreigd werd door mannen die hem dreigden op te pakken en te slaan. Hij gaf aan dat het gebeurde midden juli 2009, op de 14 of de 15 juli. Hij verduidelijkte dat ze Russisch spraken en dat hij ze midden juli 2009 voor de eerste keer zag. Vervolgens situeerde hij de arrestatie van zijn vader eveneens op dezelfde dag, namelijk ook op 14 of 15 juli 2009 (vragenlijst CGVS M.(...) vraag 3.5). Echter op zijn gehoor op het Commissariaat-generaal op 16 juni 2011 beweerde uw zoon dat op 1 of 2 augustus 2009 mannen zijn binnengevallen in de woning, dat hij werd geslagen door hen. Hij bevestigde dat het de eerste maal was dat hij deze mannen zag en dat hij voordien nooit enig probleem had gekend (CGVS M.(...) 16/06/2011 p. 7). Zowel u als uw zoon werden geconfronteerd met deze verschillende verklaringen en u reageerde door te zeggen dat uw zoon zich vergiste, dat hij misschien de gebeurtenissen van 1 of 2 augustus bedoelde (CGVS M.(...) 02/08/2011 p. 17). Uw zoon M.(...) antwoordde dat hij toen had gezegd dat ze op 14 of 15 de juli zijn vader hadden meegenomen. Dat hij in augustus die mensen voor de eerste keer had gezien en dat het was op 1ste of de 2de augustus. Uw zoon maakte nadrukkelijk duidelijk dat hij dit niet kon hebben gezegd, dat het een misverstand moest zijn en dat hij heel zeker was dat hij niet had gezegd dat het midden juli was. Uw zoon werd vervolgens erop gewezen dat hij dit tot twee maal toe had verklaard en hij reageerde dat hij zich misschien had vergist (CGVS M.(...) 06/06/2011 p. 7, 12). Uw uitleg en deze van uw zoon overtuigen niet en weerleggen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet. Hierdoor wordt ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde incidenten ondermijnd. Bovendien verklaarde u dat u

na het vernemen van het nieuws over de inval in uw woning in augustus 2009 naar Nazran te zijn getrokken en dat u vandaar uit voor reispassen zorgde voor u, uw vrouw en uw zoon. U gaf aan dat deze reispassen werden opgemaakt op de officiële paspoortdienst, de OVIR. Uw kennis had de procedure versneld en de reispassen naar uw vrouw gebracht (CGVS 02/08/2011 p. 13). Betreffende een internationaal paspoort dient opgemerkt te worden dat iedere aanvraag voor een reispaspoort wordt onderzocht door de diensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de FSB (Staatsveiligheid), die nagaan of er geen elementen zijn die de uitreiking van een internationaal paspoort in de weg kunnen staan. Een kopie van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is toegevoegd aan uw dossier. Bovendien is het zeer opmerkelijk te noemen dat u zich wendt voor het bekomen van reispassen, na dat u in juli 2009 werd gearresteerd en vastgehouden en nadat ze binnenvielen in uw woning, tot die autoriteiten die u vreest. Deze handeling ondervindt de ernst van uw beweerd vrees voor vervolging. Het feit dat u – zonder problemen- een internationaal paspoort kon verkrijgen, is bovendien niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondersteund door uw reis doorheen de Russische Federatie. Uit uw relaas blijkt dat u, samen met uw gezin vanuit Nazran de trein nam naar Brest. U gaf aan dat u de treintickets zelf had aangekocht en dat u hiervoor uw binnenlands paspoort had moeten voorleggen (CGVS 02/08/2011 p.14). Het feit dat u met uw eigen identiteitsdocumenten deze binnenlandse reis ondernam en u het risico nam, gezien uw vrees voor de autoriteiten, om bij identiteitscontroles ernstige problemen te krijgen, ondervindt verder uw vrees voor de autoriteiten. Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Uw Russisch intern paspoort, het Russisch intern paspoort van uw echtgenote, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes en geboortetest van de kinderen, bevatten persoonsgegevens welke niet betwist worden. De badge uitgereikt op 12 februari 1996 toont aan dat u deel uitmaakte van de stadadministratie van U.(...) M.(...) in het jaar 1996, dit wordt niet betwist. De badge van de interregionale openbaar beweging ter bescherming van de rechten en de vrijheden van de mens 'coalitie' uitgereikt op 12 mei 2005 toont enkel aan dat u betrokken was bij de deze organisatie in mei 2005. Uit de badge kan niet worden afgeleid hoelang u reeds betrokken was bij deze organisatie, noch hoelang u nadien nog betrokken bent geweest bij deze organisatie. Bovendien blijkt uit informatie beschikbaar in het administratieve dossier, dat deze 'coalitie' een aparte mensenrechtenorganisatie is en dat ze geen deel uitmaakt van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek, de organisatie waarvan u beweerdte omwille van uw activiteiten voor dit centrum problemen te hebben gekregen waardoor u verplicht werd uw land van herkomst te ontvluchten. De brief van het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek is vooreerst een brief van de heer E.(...), een volgens u zeer goede persoonlijke vriend. De brief vermeldt dat u in de hoedanigheid van correspondent in zeer moeilijke sectoren werkzaam voor hen was en dat u van 2008 tot 2009 meerdere criminele dossiers behandelde. Tevens vermeldt het document dat uw kwaliteiten en uw competenties u de mogelijkheid gaven om u goed te integreren in de ploeg van het centrum en dat u geliefd en geapprecieerd werd door uw collega's. Gezien bovenstaande bevindingen betreffende uw engagement de laatste jaren voor dit centrum, gezien de schrijver een persoonlijke vriend van u is en het document gedateerd op 16 maart 2010 een gesolliciteerd karakter lijkt te hebben, is de bewijswaarde van dit document uiterst gering. De 17 foto's die u voorlegde blijken volgens uw verklaringen en de datering op de foto's allen te zijn genomen in het jaar 2004 en 2005. Deze foto's tonen niet uw recent engagement voor het centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek aan. Voor wat betreft de door u aangevoerde medische attesten kunnen we begrip opbrengen voor de eventuele moeilijkheden die u en uw echtgenote zouden hebben. Er moet echter opgemerkt worden dat jullie medisch getuigschriften werden opgemaakt voor de dienst

humanitaire regularisaties en zijn niet bestemd voor het Commissariaat-generaal maar wel voor de bevoegde diensten bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Wat uw medisch getuigschrift betreft moet vastgesteld worden dat het werd opgemaakt door een huisarts. Hierbij is het niet duidelijk of dit attest werd opgesteld binnen een therapeutische relatie of op basis van één consult. Bovendien kan dit attest in geen geval bewijs aanleveren dat de beschreven symptomen het rechtstreekse gevolg zijn van de door u aangehaalde feiten. Jullie aanvraag tot machtiging van verblijf gebaseerd op artikel 9 ter en bijhorende de medische attesten verwijzen allemaal naar de gezondheidstoestand van uw echtgenote en beschrijven dat uw echtgenote lijdt aan angst- en depressieve stoornissen, post natale depressie, hepatitis C. Bovendien vormt dit attest geen formeel bewijs dat de vermelde moeilijkheden het rechtstreekse gevolg zouden zijn van de door u en uw echtgenote verklaarde feiten ondergaan in de Russische Federatie. Een arts kan immers vaststellingen doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid en op formele wijze de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van de door de patiënt verklaarde psychische problemen, zodat het medische attest geen formeel bewijs vormt van de door u aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten. Dit document kan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag niet herstellen. Het door u voorgelegde document, uw binnenlands paspoort is niet van die aard dat ze afbreuk doet aan de bovenstaande vaststellingen. Uw binnenlands paspoort bevat louter persoonsgegevens die niet in twijfel worden getrokken. Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat ook in hoofde van uw stiefmoeder Z.(...) L.(...) (OV 6.478.241), die zich voor haar asielaanvraag baseerde op dezelfde asielmotieven als uw vader (CGVS L.(...) 16/06/2011 p. 8), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 4.1 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de artikelen 197 tot 199 en 203 van het “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*” (UNHCR Proceduregids), van de zorgvuldigheidsplicht en het beginsel van behoorlijk bestuur, van “*het beginsel van de bewijskracht die aan akten dient verleend te worden en de regels die de bewijslast bepalen, voortvloeiend uit artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek*” en van artikel 27 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Ten slotte voeren verzoekers een kennelijke beoordelingsfout aan.

In een eerste middelonderdeel “*voorafgaande opmerkingen*” stellen verzoekers dat toepassing dient te worden gemaakt van artikel 27 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Daarna gaan verzoekers in op de situatie in Tsjetsjenië, waarbij verzoekers stellen dat eerste verzoeker deel uitmaakt van een groep die de mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië probeert bekend te maken, waardoor ze deel uitmaken van een risicogroep en het gericht geweld eerste verzoeker “*betreft*”. Verzoekers citeren hierbij een rapport van 6 september 2011, opgesteld door Thomas Hammarberg die de situatie toelicht betreffende verdedigers van mensenrechten. Verzoekers verwijzen ook naar de informatie van de verwerende partij uit een antwoorddocument waaruit volgens hen voortvloeit dat er een campagne lopende is die de mensenrechtenactivisten probeert te intimideren. Ten slotte voegen verzoekers nog enkele persartikels toe aan hun verzoekschrift waaruit volgens hen blijkt dat mensenrechtenactivisten in Tsjetsjenië gevaar lopen.

Met betrekking tot het engagement van eerste verzoeker, leiden verzoekers uit de bestreden beslissing af dat het Commissariaat-generaal de activiteiten die eerste verzoeker voor mensenrechtenorganisaties van 2004 tot 2007 gehad heeft, niet betwist. Enkel de recente medewerking wordt volgens hen in vraag gesteld. Bijgevolg, zo besluiten verzoekers, wordt eerste verzoeker als een verdediger van

mensenrechten gezien. Het is verzoekers ook niet duidelijk waarom deze medewerking sowieso een vervolgingsdaad in 2009 zou moeten uitsluiten. Verzoekers citeren hierbij artikel 48/3 §5 van de vreemdelingenwet en werpen op dat eerste verzoeker net voor zijn vertrek zwaar aangevallen werd. Los van zijn recente activiteiten volstaat volgens verzoekers het feit dat hij gezien wordt als iemand die actief is voor de mensenrechtenbewegingen om vervolgd te worden. Verzoekers verwijzen naar fragmenten uit het gehoorverslag waaruit blijkt dat eerste verzoeker niet hoofdzakelijk voor het centrum werkte, maar dat hij bekend was en dat hij vaak rond reed met belangrijke mensenrechtenactivisten in zijn auto, waardoor zijn engagement niet discreet genoemd kan worden, maar *“de graad van nauwkeurigheid met betrekking tot de kennis van de dossiers niet te streng beoordeeld (mag) worden”*. Daarnaast verwijzen verzoekers naar het antwoorddocument dat aan het administratief dossier werd toegevoegd, met als onderwerp ‘mensenrechtenactivist’ en stellen dat daarin het exacte profiel van verzoeker wordt omschreven en dat alle antwoorden overeenkomen met zijn verklaringen. Verzoekers benadrukken tevens de rol van E. Op de website van de ombudsman staat volgens hen ook te lezen dat de organisatie van M. een betrouwbare mensenrechtenorganisatie is, waaruit blijkt dat eerste verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert in de Tsjetsjeense context.

Tegen de overwegingen uit de bestreden beslissing aangaande de beperkte bewijswaarde van de brief van M. E. werpen verzoekers op dat de commissaris-generaal nergens de band tussen M. E. en eerste verzoeker weerlegt, ontkent hij niet dat de brief door M. E. zelf werd geschreven en tenslotte wordt de hoedanigheid van E. niet betwist. Daarnaast stellen verzoekers dat deze brief uiteraard een gesolliciteerd karakter vertoont, aangezien het gesolliciteerd karakter net een eigenschap is van een getuigschrift. Verzoekers wijzen erop dat, door een geringe bewijslast toe te kennen aan dit document, het Commissariaat-generaal de regels schenden die de bewijslast bepalen voortvloeiend uit artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek en de geschonden geachte bepalingen van de UNHCR-Proceduregids. Bovendien, zo stellen verzoekers, beticht het Commissariaat-generaal *“de convocatie”* ook niet van valsheid zodanig dat hieraan een volledige bewijswaarde gegund moet worden. Verzoekers citeren artikel 4.1. van de Kwalificatierichtlijn, leggen uit dat paragraaf 1 niet omgezet werd en tonen aan de had van cassatierechtspraak aan dat het intern recht in overeenstemming met de richtlijn toegepast moet worden of allern minst geïnterpreteerd moet worden. Verzoekers verwijzen naar enkele passages uit het gehoorverslag waarbij verweerder wordt uitgenodigd om contact op te nemen met M. E. en stellen hierbij dat ze niet begrijpen waarom het Commissariaat-generaal dit niet heeft gedaan. Deze persoon heeft volgens verzoeker vaak contact met mensen uit Europa en kan zijn reputatie niet zomaar *“verzuimen”* door eender welk attest op te stellen. Verzoekers besluiten dat het onbegrijpelijk is dat hen internationale bescherming wordt geweigerd omwille van ongeloofwaardigheid van de samenwerking van eerste verzoeker met het centrum in de jaren 2008-2009 en zien hierin een schending van artikel 4.1 van de Kwalificatierichtlijn waardoor de bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd.

Vervolgens stellen verzoekers dat er geen tegenstrijdigheden in de verklaringen zijn, op twee na, waardoor het relaas met zekerheid geloofwaardig en samenhangend is.

In een tweede middelonderdeel, waarin ze antwoorden op de weigeringsmotieven, wijzen verzoekers op de verantwoordelijkheid om de verklaringen van verzoekers in het licht van de omstandigheden van het dossier te interpreteren die voortvloeit uit de UNHCR-Proceduregids en stellen zij dat een manifeste appreciatiefout wordt begaan door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden.

Aangaande de recente activiteiten van eerste verzoeker voor de mensenrechtenorganisatie, stellen verzoekers dat hij op een redelijke manier kan antwoorden gezien zijn profiel. Over het concreet adres van het centrum stellen verzoekers het volgende: *“Het wordt verzoeker verweten niet meer als de lokalisatie van het centrum te kunnen weergeven, zonder speciaal in staat te zijn het concrete adres weer te geven. Ten eerste toont dit aan dat verzoeker zich ter plaatse gegaan is. Ten tweede heeft verzoeker uitgelegd dat hij zich heel zelden ter plaatse begaf en dat M.(...) vaak naar zijn huis kwam (...). Ze ontmoetten mekaar dus niet in het centrum. Uiteindelijk is het zo dat het centrum meerdere malen heeft moeten verhuizen, omdat de autoriteiten vaak voorhielden dat ze niet de nodige vergunningen hadden. Het centrum werkte niet met visitekaartjes.”* Verzoekers verduidelijken over de namen van andere medewerkers en hun functie dat eerste verzoeker niet vaak naar het centrum ging, dat hij vooral met M. en A. omging en dat hij vooral in zijn auto was met hen. Ze benadrukken dat verzoeker in zijn gehoorverslag reeds verklaarde dat er niet veel mensen gewerkt hebben in het centrum en dat hij zelf weinig naar het centrum ging. Verzoekers herhalen wat eerste verzoeker verklaarde aangaande de doelstellingen van het centrum en aangaande zijn werk, waarbij hij stelt dat hij de laatste tijd enkel als chauffeur van E. en A. optrad,

Met betrekking tot de onwetendheid over de evolutie van zijn persoonlijke problemen, verklaren verzoekers dat ze bang zijn dat hun telefoon afgeluisterd zal worden en dat eerste verzoeker geen pogingen meer moet ondernemen om te weten waarom hij ontvoerd werd, aangezien hem expliciet

werd gezegd te stoppen met overal zijn neus in te steken. Verzoekers schetsen op grond van het gehoorverslag de historiek van hun problemen en stellen dat ze zich niet konden wenden tot de kennis van eerste verzoeker bij de administratie omdat ze niemand meer vertrouwden. Verzoekers wijzen erop dat, wanneer je reeds éénmaal ontvoerd wordt en met de dood wordt bedreigd, je weet hoe het er de volgende keer aan toe gaat, wat ook wordt bevestigd door de algemeen bekende informatie.

Omtrent de problemen die het centrum heeft gekend na het vertrek van verzoekers wijzen zij op het korte telefoontje met M. E., en dat hij enkel kan weten wat hem verteld wordt omdat hij in België geen toegang heeft tot internet. Verzoekers stellen dat ze alles willen vergeten, maar niet ongeïnteresseerd zijn, wat blijkt uit de spreeklust van eerste verzoeker. Verzoekers wijzen erop dat het niet de fout van eerste verzoeker is dat hij niet van de twee incidenten heeft gehoord. Verzoekers halen aan dat eerste verzoeker veel stukken neerlegde, spontaan vertelde over zijn activisme, contacten onderhield met vrienden, wat aantoont dat hij wel interesse heeft voor zijn situatie.

Met betrekking tot de problemen die verzoekers gekend hebben in juli en augustus 2009 en specifiek de vraag of de belagers gemaskerd waren, verklaren verzoekers dat eerste verzoeker zich meer herinnerde toen hij de vragenlijst in maart 2011 invulde. Verzoekers wijzen er ook op dat eerste verzoeker op het einde van zijn gehoor de vervolgingsfeiten op een spontane manier vertelde.

Over de eerste keer dat derde verzoeker te maken kreeg met de vervolgers van zijn vader, stellen verzoekers dat het lezen van het tweede deel van de derde paragraaf van pagina 4 op zich al volstaat om de verklaring van derde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet als een tegenstrijdigheid op te vatten. Als verklaring voor de tegenstrijdigheid geven verzoekers aan dat hij zich heeft vergist bij het Commissariaat-generaal ofwel dat het fout werd vertaald. Verzoekers benadrukken dat dit de enige tegenstrijdigheid is.

Verzoekers besluiten dat de argumenten van de verwerende partij slaan op minder belangrijke elementen waardoor de bestreden beslissingen niet op afdoende wijze zijn gemotiveerd.

Met betrekking tot het verkrijgen van een paspoort, wijzen verzoekers erop dat Rusland een corrupt land is en citeren ze een artikel van de BBC en de Washington Post.

Met betrekking tot de reisroute benadrukken verzoekers dat ze zich in een station bevonden en dat ze enkel bij het loket hun intern paspoort toonden. Ze wijzen erop dat het feit dat ze gezocht worden door de autoriteiten, niet impliceert dat de autoriteiten hen tot in een treinstation zouden kunnen opsporen. Het Commissariaat-generaal toont dit laatste niet aan.

Volgens verzoekers blijkt uit rechtspraak van de Raad dat het objectief risico primeerde op de soms onduidelijke verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas. Aangezien ze een geloofwaardig en samenhangend relaas hebben gebracht over een 'complexe situatie' en bewijsstukken aanbrachten, dient volgens verzoekers het voordeel van de twijfel te worden toegekend.

Verzoekers voegen aan hun verzoekschrift enkele Engelstalige persartikels toe over mensenrechtenactivisten in de Russische Federatie.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoekers werd vastgesteld dat Polen verantwoordelijk was voor de behandeling van deze asielaanvraag. Verzoekers beslisten echter om geen gevolg te geven aan de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 22 februari 2010 (zie punt 1.2.) waarbij Polen als verantwoordelijke lidstaat werd aangeduid en dienden anderhalf jaar na hun binnenkomst op Belgisch grondgebied een tweede asielaanvraag in. Uit dit gedrag blijkt dat een snelle en efficiënte behandeling van hun asielaanvraag voor verzoekers geen prioriteit is en bijgevolg hun behoefte aan bescherming allesbehalve acuut.

2.3. Het middel is niet ontvankelijk voor zover daarin onder de titel "*Voorafgaande opmerking*" de schending wordt aangevoerd van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr. 165.291). Verzoekers laten na uiteen te zetten op welke wijze artikel 27 van het aangevoerde koninklijk besluit geschonden werd.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de

motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.5. In de bestreden beslissingen die ten aanzien van tweede verzoekster en derde verzoeker werden genomen en waarbij ook de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt telkens verwezen naar de beslissing die ten aanzien van eerste verzoeker werd genomen. Daarin wordt vooreerst gewezen op de complexe situatie in Tsjetsjenië, waardoor een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is. Er wordt vervolgens door de commissaris-generaal besloten dat de problemen van eerste verzoeker met de autoriteiten in juli en augustus 2009 omwille van zijn activiteiten als vrijwilliger voor een mensenrechtenorganisatie niet aannemelijk zijn om verschillende redenen. Vooreerst merkt het Commissariaat-generaal op dat eerste verzoeker zijn recentelijk engagement, namelijk deze van de laatste twee jaar, niet aannemelijk maakt, aangezien hij het concrete adres van het centrum niet weet zijn en buiten zijn vriend E. slechts één volledige naam kon noemen van een persoon die werkzaam was voor het centrum. Blijkens de bestreden beslissing was eerste verzoeker niet in staat om andere personen en hun specifieke functies te benoemen en slaagt hij er evenmin in naast de in de media besproken moord op N. E. en Z. S. een concrete zaak op te noemen waarin hij in de laatste twee jaar informatie had opgezocht of mensen had ondervraagd. In de beslissing wordt ook gewezen op de vaagheid van verzoekers verklaringen over de zaken die hij beweerde te hebben onderzocht waardoor niet aannemelijk wordt geacht dat hij de laatste jaren voor zijn vertrek uit Tsjetsjenië nog actief was voor het centrum. Daarnaast merkt het Commissariaat-generaal op dat eerste verzoeker onaannemelijk onwetend is betreffende de evolutie van zijn persoonlijke problemen en de verdere problemen die het centrum nog heeft meegemaakt, die blijken uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd. De commissaris-generaal acht verzoekers opmerking dat via de telefoon geen informatie wordt doorgegeven onaanvaardbaar omdat zijn vriend E. deze informatie zelfs via de media verspreidde. Aangezien er getwijfeld wordt aan het recentelijk engagement van eerste verzoeker voor het centrum, kan er volgens de commissaris-generaal eveneens getwijfeld worden aan de link die hij legt tussen de problemen die hij ondervond midden juli 2009 en begin augustus 2009 en zijn werkzaamheden voor het centrum. Daarenboven werden, zo vervolgt de bestreden beslissing, enkele incoherenties vastgesteld in de verklaringen van eerste verzoeker en deze van zijn zoon, thans derde verzoeker, betreffende de twee incidenten van juli en augustus 2009, waardoor de geloofwaardigheid ervan ondermijnd wordt. Ook het feit dat verzoekers zonder problemen een internationaal paspoort konden verkrijgen is volgens de commissaris-generaal niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten. Bovendien ondersteunen de verklaringen omtrent de reisroute volgens de bestreden beslissing het ongeloofwaardig karakter van verzoekers' relaas aangezien eerste verzoeker met zijn eigen identiteitsdocumenten deze binnenlandse reis ondernam. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet besluit het Commissariaat-generaal na een analyse van objectieve informatie dat de actuele situatie in Tsjetsjenië niet van dien aard is dat er sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Aangaande de documenten die verzoekers hebben neergelegd, wordt gesteld dat deze de geloofwaardigheid van het relaas niet kunnen herstellen.

2.6. De stelling van verzoekers dat eerste verzoeker in de Tsjetsjeense context een vrees voor vervolging koestert omdat hij wordt aanzien als een mensenrechtenactivist, gaat voorbij aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat deze vrees 'gegrond' dient te zijn. De vrees moet immers niet alleen subjectief aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (cf. RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172). Uit de bestreden beslissing blijkt inderdaad dat niet wordt betwist dat verzoeker in de periode vóór 2007 als vrijwilliger actief was voor het "centrum voor de bescherming van de rechten in de Tsjetsjeense republiek". Daargelaten de vraag of aan de beweerde vervolgingsfeiten van 2009 *an sich* geloof kan worden gehecht, dient te worden onderzocht of het aannemelijk is dat eerste verzoeker omwille van zijn profiel als mensenrechtenactivist deze problemen zou hebben gekend. Eerste verzoeker verklaarde dat de bedreiging plaatsvond in de zomer van 2009 naar aanleiding van zijn onderzoek naar de moord op N. A. (AD tweede AA, stuk 12a, Vragenlijst DVZ 29/03/2011, p. 3). Uit het administratief dossier blijkt echter dat eerste verzoeker het concrete adres van het centrum waarvoor hij zou hebben gewerkt niet kent, maar één andere volledige naam kon opnoemen van een persoon die net

als hem werkzaam was voor dit centrum, niet kon zeggen hoeveel medewerkers precies actief waren voor het centrum, geen functies kon opnoemen van medewerkers en tenslotte niet één concrete zaak of dossier kon opnoemen waarin hij gedurende de laatste jaren voor zijn vertrek uit Tsjetsjenië informatie zou hebben opgezocht of mensen had ondervraagd. (AD tweede AA, stuk 6a, gehoorverslag CGVS 16/06/2011, p. 11-15; AD tweede AA, stuk 3a, gehoorverslag CGVS 02/08/2011, p. 6-9). Verzoekers trachten de gebrekkige kennis van eerste verzoeker te verklaren door zijn functie binnen de organisatie te minimaliseren en door a posteriori aan te voeren dat hij zich zelden ter plaatse begaf en M. en A. hoofdzakelijk elders te ontmoette. De Raad stelt vast dat de weergave van de activiteiten van eerste verzoeker die in het verzoekschrift wordt weergegeven niet spoort met wat in het schrijven van dhr. M.E. vermeld is dat door eerste verzoeker zelf werd neergelegd (stuk 15, Documenten, mensenrechtenorganisatie Tsjetsjeense Republiek, 16/03/2010). In dit document wordt immers gesteld dat eerste verzoeker actief zou zijn geweest als verslaggever en in 2008 en 2009 rond meerdere strafrechtelijke dossiers heeft gewerkt. De Raad stelt vast dat de gebrekkige kennis van verzoeker zijn profiel als mensenrechtenactivist op de helling zet en zeker van iemand die in 2008 en 2009 nog actief zou zijn geweest, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij meer details kan weergeven over de organisatie en het functioneren ervan. Er kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht aan de verklaring van eerste verzoeker dat hij tot aan zijn vertrek uit de Russische Federatie intensief heeft gewerkt voor de organisatie (stuk 6a, gehoorverslag CGVS 16/06/2011, p. 12).

2.7. In het kader van de asielprocedure draagt de asielzoeker een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker aanvankelijk verklaarde dat hij midden juli door zwartgemaskerde mannen in uniform werd meegenomen (AD tweede AA, stuk 12a, Vragenlijst DVZ 29/03/2011, p. 2), terwijl hij later stelde dat hij zich niet kan herinneren of ze gemaskerd waren en geen tijd had om dit te zien (AD tweede AA, stuk 3a, gehoorverslag CGVS 02/08/2011, p. 16). Tevens verklaarde eerste verzoeker dat de eerste problemen voor zijn gezin slechts in augustus 2009 opdoken (AD tweede AA, stuk 3a, gehoorverslag CGVS 02/08/2011, p. 17), terwijl derde verzoeker aangaf dat hij reeds midden juli bedreigd werd (AD Z. M., stuk 8, Vragenlijst DVZ 29/03/2011, p. 3). Later, tijdens het gehoor van derde verzoeker op het Commissariaat-generaal, stelt hij uitdrukkelijk dat hij die mensen op de 1ste of de 2de augustus voor de eerste keer zag (AD Z. M., stuk 3, gehoorverslag CGVS 16/06/2011, p. 7). De opmerking van verzoekers dat eerste verzoeker zich tijdens het opmaken van de Vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken meer herinnerde en de verwijzing naar *“het tweede deel van de derde paragraaf van pagina 4”* (Verzoekschrift, p. 13) waaruit zij besluiten dat er geen tegenstrijdigheid is, volstaan niet om de vaststellingen van de commissaris-generaal te weerleggen. Daarnaast wijten verzoekers de interne tegenstrijdigheid in de verklaringen van derde verzoeker aan een vergissing of een slechte vertaling, terwijl zij niet uiteenzetten waaruit die fout zou blijken. De Raad stelt vast dat op de Vragenlijst die op de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgemaakt de handtekening van derde verzoeker prijkt, waarbij hij uitdrukkelijk bevestigt dat de gegevens met de werkelijkheid overeenstemmen (AD Z. M., stuk 8, Vragenlijst DVZ 29/03/2011, p. 4), zodat verzoekers deze verklaringen aldaar nu bezwaarlijk als een loutere vergissing kunnen afdoen. Tenslotte merkt de Raad op dat de vervolgingsfeiten die verzoekers in de zomer van 2009 zouden hebben meegemaakt de kern van hun asielrelaas uitmaken aangezien deze gebeurtenissen de onmiddellijke aanleiding vormden voor hun vertrek uit hun land van herkomst. Door te stellen dat de argumenten van de verwerende partij slaan op minder belangrijke elementen, relativiseren verzoekers zelf de ernst van de vervolgingsfeiten. Uit het feit dat niet bewezen wordt geacht dat eerste verzoeker in de laatste jaren voor zijn vertrek uit de Russische Federatie nog actief was voor de mensenrechtenorganisatie en de tegenstrijdigheden in de verklaringen over de vervolgingsfeiten zelf, dient te worden besloten dat het causaal verband tussen de feiten en het profiel van eerste verzoeker niet in het minst wordt aangetoond.

2.8. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker niet weet of er nog incidenten plaatsvonden bij de organisatie waarvoor hij werkte of bij de medewerkers ervan (AD tweede AA, stuk 3a, gehoorverslag CGVS 02/08/2011, p. 3). Eerste verzoeker geeft uitdrukkelijk aan dat hij allemaal wil vergeten wat er in Tsjetsjenië gebeurt en blijkt niet op de hoogte van enkele belangrijke incidenten uit de voorbije twee jaar (*Ibid.*, p. 4). Nochtans blijkt ook uit het administratief dossier dat eerste verzoeker sinds zijn vertrek nog steeds contacten heeft met het centrum, met zijn familie en met zijn vriend E. (AD tweede AA, stuk 3a, gehoorverslag CGVS 02/08/2011, p. 2; AD tweede AA, stuk 6a, gehoorverslag CGVS 16/06/2011, p. 3). Verzoeker was aldus in de mogelijkheid om zich te informeren bij deze personen. De blote bewering van verzoekers dat ze bang waren dat de telefoon werd afgeluisterd en dat ze niemand konden vertrouwen is niet van aard om te rechtvaardigen dat eerste verzoeker, waarvan

gezien zijn profiel toch een hoge graad van betrokkenheid mag worden verwacht, niet op de hoogte is van gebeurtenissen die door zijn vriend M. E. in de media werden verkondigd (AD tweede AA, stuk 16, Landeninformatie, Antwoorddocument tch2011-067w, Russische Federatie/Tsjetsjenië, mensenrechtenactivist, 08/07/2011). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de (recente) betrokkenheid van verzoeker bij de mensenrechtenorganisatie. De verwijzing naar het korte telefoontje van eerste verzoeker met M. E., de volstrekt onaannemelijke verklaring dat hij in België geen toegang zou hebben tot internet en het benadrukken van de spontaneïteit van zijn verklaringen volstaan niet om zijn opvallende gebrek aan kennis te verschonen omtrent de recente gebeurtenissen bij de organisatie waarvoor hij zou hebben gewerkt.

2.9. De Raad merkt op dat artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek de bewijsvoering regelt in het verbintenissenrecht en niet van toepassing is bij het onderzoek naar de gegrondheid van een asielaanvraag. Het door verzoekers aangehaalde artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek omvat het principe dat de bewijslast berust bij de eisende partij, wat in de bestreden beslissing geenszins wordt miskend. Er dient met betrekking tot de bewijswaardering van de door verzoekers voorgelegde brief van M. E. (stuk 15, Documenten, mensenrechtenorganisatie Tsjetsjeense Republiek, 16/03/2010) te worden gewezen op het feit dat documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Uit hetgeen in punt 2.6 werd gesteld, blijkt duidelijk dat de activiteiten van eerste verzoeker die in de brief worden omschreven niet door zijn verklaringen worden ondersteund. Bovendien merkt de Raad op dat de bewijswaarde van het document wordt gerelativeerd omdat het werd opgesteld door iemand die eerste verzoeker als een goede vriend omschrijft (AD tweede AA, stuk 6a, gehoorverslag CGVS 16/06/2011, p. 11), waardoor het objectief karakter van de erin vervatte gegevens betwistbaar is. Bovendien is het document gedateerd op 16 maart 2010, na de (negatieve) beslissing in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoekers in België, waardoor het aan overtuigingskracht verliest. Dergelijke beoordeling van de bewijswaarde van een document maakt geen schending uit van de regels met betrekking tot de bewijslast of de bepalingen uit de UNHCR-Proceduregids. Het betoog van verzoekers over de "*convocatie*" heeft geen uitstaans met de bestreden beslissing.

2.10. Daargelaten de vraag of verzoekers op ontvankelijke wijze de schending kunnen aanvoeren van artikel 4.1 van de Kwalificatierichtlijn, merkt de Raad op dat verzoekers in wezen poneren dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn onderzoeksplicht door niet in te gaan op de uitnodigingen van eerste verzoeker om M. E. te contacteren. De Raad merkt op dat er bij de commissaris-generaal slechts sprake is van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van verzoekers ongeloofwaardig is, kan niet worden ingezien waarom de commissaris-generaal met dhr. M. E. contact zou moeten opnemen. Verzoekers tonen trouwens hun bewering niet aan dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid telkens de meest nadelige interpretatie voor eerste verzoeker werd weerhouden.

2.11. Het feit dat verzoekers reispassen hebben aangevraagd en verkregen (AD tweede AA, stuk 3a, gehoorverslag CGVS 02/08/2011, p. 13) staat op gespannen voet met hun beweerde vrees voor vervolging door de autoriteiten. Door enkele algemene artikelen over corruptie in de Russische Federatie aan te halen, tonen verzoekers niet aan dat het verkrijgen van een internationaal reispaspoort, al dan niet mits betaling van steekpenningen, geen tegenindicatie vormt voor beweerde vervolgingen. In tegenstelling tot wat verzoekers lijken aan te voeren met betrekking tot hun reis uit Tsjetsjenië, komt het niet aan de asielinstanties toe om het bewijs te leveren dat de feiten onwaar zouden zijn (*cf.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027). Bijgevolg moet de commissaris-generaal niet aantonen dat ze verzoekers op basis van hun intern paspoort zouden kunnen opsporen in het station, maar moeten verzoekers aantonen hoe zij, nadat zij ernstige problemen hadden gekend met de autoriteiten, blijkbaar probleemloos de trein vanuit Nazran naar Moskou konden nemen (AD tweede AA, stuk 3a, gehoorverslag CGVS 02/08/2011, p. 14).

2.12. In zoverre verzoekers artikelen toevoegen aan hun verzoekschrift om te illustreren hoe mensenrechtenactivisten worden behandeld in de Russische Federatie (Verzoekschrift, bijlage 3), dient erop te worden gewezen dat een verwijzing naar algemene rapporten niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden

aangetoond en verzoekers blijven hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.13. Verzoekers vragen *in fine* van hun verzoekschrift op zeer algemene wijze om de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut. Het is echter hun taak om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft. De Raad stelt vast dat verzoekers geen elementen aanbrengen waarom ze een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover ze zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van het asielrelaas, merkt de Raad op dat reeds werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit relaas. Bijgevolg kunnen verzoekers zich hierop niet baseren om aannemelijk te maken dat ze in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Voor zover verzoekers zich op de actuele situatie in Tsjetsjenië zouden beroepen, ontwaart de Raad in het dossier geen elementen die een ander licht werpen op de beoordeling hiervan door de commissaris-generaal. Deze beoordeling is gestoeld op de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (AD tweede AA, stuk 16, Landeninformatie, SRB Russische Federatie/Tsjetsjenië, Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, 20/06/2011) en waarbij wordt gesteld dat er, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, actueel voor burgers geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.14. Er werd geen schending aangetoond van artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet of van de overige ingeroepen bepalingen. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen manifeste beoordelingsfout aangetoond.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN